

radi tega, ker izraža popolnoma harmoničen pesnikov nazor o svetu, vesplošen in vsestranski, v katerem je verska rešnica, človeško znanje in človeško hrepenenje zlito kakor v en zvon, zvonovina pa je bila pesnikovo življenje. Od detinstva vere do časa brezverstva, od biblijske starodavnosti skoz srednji gotični vek v Voltairjevo dobo, skoz celo legendo vekov (čisto po pravici je pesem posvečena Vrchlickemu, kajti tu se oba pesniška veleuma bratsko srečata in družita) k novočeški sedanjosti. To velekrasno potovanje opisuje ta pesem. To je izpoved novočeškega duha, ki je prebavil strupeno hrano svoje dobe pa tudi svetovne omike, izpoved reformskega duha, prebujenega v močni pesnikovi individualnosti.

Ko je dopovedal pesnik svoje grenke satire, je odšel, sit velikomestnega gibanja, v samoto na Obříství v podřípskem kraju. Zasmehujoč slavo, čast in odlikovanje, nikomur pristopen ter gluh za sleharno laskanje, napolnjen z gnusom do sebičnosti in samoljubja sveta in vglobljen v krasoto narave na kmetih, je iskal in obenem našel svojo pot k zvezdam, ki jo je opisal v »Modlitbách«. Razen tega se je lotil narodnih basni, velike drame »Roháč z Dubé« ter urejanja svojih »Zbranih spisov«, katere izdaja pri Topiču v Pragi.

(Iz češkega rokopisa prevedel —*dil.*)

Prazno srce.

Ob morski obali, tam daleč bilo je spomladi nekoč . . . Rubinasta usta poljubljal in dihal ljubezen sem v noč. Bilo je . . . Ha! Proč, vi spomini Veselja sem žejen nocoj. Iz dihov vzbujene pomladi pozabnosti pil bom opoj.	Tokajca prinesi mi, Afra in stisni se k meni sladkó, ljubiti te hočem jaz danes, ko ni te še ljubil nikdo! Zagodi, cigan sivolasi, zvedave zatisni oči pa v strune srebrnodoneče sladkost mi nebeško izlij!

Nabita cekinov mošnjica,
a prazno je moje srcé . . .
Napolni srcé za cekine
in sviraj do belega dne.

Vojanov.

